

РЕШЕНИЕ

№ 411

гр. Петрич, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Андроника Ил. Ризова -
Ръжданова

при участието на секретаря Людмила Маламова
като разгледа докладваното от Андроника Ил. Ризова - Ръжданова
Административно наказателно дело № 20231230200792 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. Г. К. от с. Д., общ. П. срещу Наказателно постановление /НП/ № 314а-41/25.09.2023 г. на Началник РУ - Петрич, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 16а, ал.2 от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/, на основание чл. 34а, ал.1 от същия закон е наложено административно наказание "глоба" в размер на 3000.00 /три хиляди/ лева.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление като се излагат доводи за неправилно приложение на материалния закон и поради неправилно определяне на отговорното лице. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично, представлява се от упълномощен представител. Същият поддържа жалбата и иска отмяна на НП. Претендира присъждане на разноски.

Наказващият орган - Началник на РУ Петрич, редовно призован не се явява, не изпраща представител.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на предвидения в ЗАНН 14 дневен срок за обжалване от лице, което и адресат на обжалвания акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

На 20.08.2023 г. около 01:50 часа бил получен сигнал в РУ - Петрич за силна музика в мотел „Х.“. На място бил изпратен екип от служители на РУ - Петрич, в състав Ж. Д. и Д. М.. При пристигането си полицейските служители установили, че имало сватба, музика, като част от гостите вече си тръгвали. Потърсили собственика и им била показана жена – барман, която била съпругата на жалбоподателя. На нея било издадено разпореждане на основание чл. 66 ЗМВР за прекратяване на музиката и същата била спряла, след което не бил получаван повторно сигнал. По-късно било разпоредено да бъде съставен акт срещу собственика на

мотела, съответно бил установен жалбоподателя В. К.. Срещу К. бил съставен АУАН с бл. № 481931/31.08.2023г. Актът бил съставен срещу жалбоподателя В. К., за това, че на 20.08.2023 г., около 01:50 часа /не е посочено място/, като собственик на търговски обект - мотел „Х.“, стопанисван от „В. К.“ ЕООД е допуснал озвучаване от обекта и на открити зони и територии, предназначени за жилищно строителство, реакционни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 23:00 часа до 08:00 часа. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС. АУАН бил съставен в присъствието на К., който го подписал като посочил, че има възражения.

На 25.09.2023г. въз основание на съставения АУАН, Началникът на РУ - Петрич издал обжалваното наказателно постановление № 314а- 41/25.09.2023г. В същото възприел идентична фактическа обстановка. Посочил същата като в АУАН нарушена разпоредба на закона - чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС и на основание чл. 34а, ал.1 от ЗЗШОС наложил на К. глоба в размер на 3000 лева. Наказателното постановление било връчено на К. на 06.10.2023 г., а жалбата е депозирана чрез административно-наказващия орган до съда на 19.10.2023 г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. АУАН и наказателно постановление са издадени при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал.1 и ал.3 ЗАНН давностни срокове. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и наказателно постановление на жалбоподателя.

На следващо място съдът намира, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени и неотстраними процесуални нарушения изразяващи се в липса на пълно описание на обстоятелствата, при които е било извършено нарушението - чл. 42, т.4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. В съставения АУАН и в Наказателно постановление липсват пълно въведени от актосъставителя Ж. Д. и подложени на контрол от административнонаказващия орган валидни фактически елементи от състава на вмененото в отговорност на жалбоподателя К. административно деяние по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС вр чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС. Това е така, защото рамката на административно - наказателното обвинение се определя от актосъставителя, защото в тези рамки се осъществява правото на защита от подложеният на административно- наказателна репресия субект и пределите, в които се събират доказателства. Според настоящия съдебен състав, за да е налице пълно описание от фактическа страна на вмененото на жалбоподателя нарушение, следва да са описани всички елементи от фактическия състав, визиран в нормата на. Съобразно същата, забранява се озвучаването от обекти по ал. 1 и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. В настоящия случай нито в АУАН, нито в обжалваното наказателно постановление, е посочено в каква зона или територия се намира процесния обект. Нещо повече, не е посочено дори мястото – дали е в града, в населените места на общината или извън тях. Така, нито жалбоподателят, нито съдът, могат да направят извод дали се касае за територия за жилищно строителство, реакционна зона или такава със смесено предназначение, респ. дали обектът не попада в някое от изключенията, обуславящи отпадане на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Тук следва да се посочат и показанията на св. Г. К., който сочи, че обектът се състои и от външна част – градина, която се е ползвала за провеждането на сватбено тържество, но в близост няма съседи на обекта, най-близкото населено място е село Р., което е на около един километър като самият обект се намира в полето, извън населено място.

Горното се подкрепя от докладната записка на актосъставителя на л. 14 от делото, в която се сочи, че е посетен ресторант „Х.“, който се намира между селата Р. и М..

На следващо място жалбоподателят В. К. е административно наказан на основание чл. 34а, ал.1 от Закона за защита от шума в околната среда с административно наказание „глоба“ в размер на 3000.00 лева за административно нарушение по състава на чл. 16а, ал.2 от ЗЗШОС. Съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС забранява се озвучаването от физически лица или от обекти по ал. 1 и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. Съгласно чл. 16а, ал. 1 от ЗЗШОС забранява се зареждане на обекти за производство, съхраняване и търговия и на обекти в областта на услугите, разкрити и разположени в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, както и в жилищни сгради с повече от едно жилище и сгради със смесено предназначение, за времето от 23,00 до 8,00 ч. По силата на санкционната разпоредба на чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, за нарушения на този закон, свързани с превишаване на граничните стойности на шум, физическите лица се наказват с глоба от 500 до 1000 лв., а на юридическите лица и на едноличните търговци се налагат имуществени санкции в размер от 3000 до 6000 лв. В ал. 2 на същата разпоредба са посочени административните наказания при повторно извършено нарушение по ал.1, като физическите лица се наказват с глоба от 2000 до 6000 лв., а на юридическите лица и на едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 12 000 лв.

От тълкуване на посочените разпоредби следва, че след като волята на административно наказващия орган е била да наложи санкция в размер на 3000.00 лева на конкретен субект, то този субект е следвало да бъде конкретно юридическо лице, а не жалбоподателя В. К., съобразявайки наложеното административно наказание - в размер на 3000.00 лева или ако административнонаказващия орган е приел, че нарушението е извършено повторно това обстоятелство е следвало да се установи предварително от актосъставителя и административнонаказващия орган, с оглед тежестта на доказване лежаща върху него, доколкото въз основа на своите правомощия и като длъжностни лица могат да изискват всякакви документи за установяване на нарушения или престъпления, и едва след това да очертаят в пълнота с фактически и правни твърдения с описание на нарушението и на всички негови елементи по смисъла на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС в АУАН и наказателно постановление, точният субект на отговорност и правилният вид на наказанието, които изначално липсват.

Също така, ако се твърди, че жалбоподателят В. К. е собственик на самия мотел „Х.“, то административнонаказващият орган отново с оглед тежестта на доказване лежаща върху него, е следвало да докаже по безспорен начин, дали физическото лице К. или ЮЛ - „В. К.“ ЕООД, е собственик на търговския обект по силата на нотариален акт или съдебно решение например, а ако е бил наемател - чрез договор за наем, ако е бил вещен ползвател - чрез нотариален акт за учредено вещно право на ползване, а ако е бил само владеец на обекта - чрез съответни доказателствени способности, чрез които да се установи факта на упражняваните фактически действия на владението в прострастрствените предели на обекта с всички негови характеристики с намерение да го свои за себе си. Освен това по преписката няма данни дали има назначен управител на самия ресторант, тъй като следва да се прави разлика между управител на ЮЛ и управител на стопанисвания от ЮЛ търговски обект - в случая мотел. По преписката е налично разпореждането на полицейските органи, издадено на А. К., за която полицейските служители заявяват, че била МОЛ на обекта и същата е била по време на проверката там, съответно са й снети и обяснения. За тези обстоятелства, административно наказващият орган и актосъставителят въз основа на своите правомощия и като длъжностни лица са могли да изискват всякакви документи за установяване на нарушения или престъпления, и едва след това да очертаят в пълнота с фактически и правни твърдения с описание на нарушението и всички негови елементи по смисъла на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС в съставения АУАН и наказателно постановление, точният субект на отговорност, въз основа на какви доказателства е установен и какъв да е правилният вид на наказанието, които изначално липсват.

Съдът намира също така, че в качеството си на втора и последна инстанция по фактите не може да санира порока в частта на неправилният вид на наложеното наказание на жалбоподателя К., чрез определената му глоба в размер на 3000.00 лева, със точният и правилен вид на съответното нарушение по чл. 16а, ал. 2 вр. чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС наказание в предвидените предели, тъй като на нарушителя би се отнела една инстанция по фактите - и тя е пред административнонаказващия орган, а съдът недопустимо би навлязъл в неговите правомощия да определя наказание вместо него.

На следващо място съставът на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС предвижда задължение за бездействие, установено като законово изискване за въздържане от активно поведение, чрез действие и бездействие по извършване на озвучаване на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. Именно в тази насока е и санкционната разпоредба на чл. 34а, ал. 1 от З., която определя вида на наказанието за нарушение с действие и бездействие на разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС.

Съставът на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС не предвиждат нормирана хипотеза на допустителство, каквато е очертана от актосъставителя Д. в АУАН бл.№ 481914/314а-41/481931 от 31.08.2023 г., и преповторена от административнонаказващия в обжалваното Наказателно постановление (НП) № 314а-41 от 25.09.2023 г. Ето защо настоящият състав на съда намира, че санкционната разпоредба по чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, по която е била ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя в случая е неправилно приложена. Налице е особена хипотеза на чл. 10 от ЗАНН, според която е предвидена в закон административнонаказателна отговорност за допустителя. При допустителството деецът не извършва деянието, а осъзнава, че дава възможност друго лице, немотивирано и неподбудено от него и при липса на общност на умишъла за извършване на нарушението да извърши административното нарушение. Налице е различна форма на изпълнителното деяние от извършителството, каквато не е описана в наказателното постановление и АУАН-на, като описаната за хипотезата на допустителство от страна на жалбоподателя К. е непълна и неясна, като не се посочват кое лице от процесния обект - мотел „Х.“, под допустителството на жалбоподателя К. е извършил с конкретни действия по озвучаването на откритите части на заведението в конкретния времеви момент и кой е той. Такива описания на правнорелевантни обстоятелства за хипотеза на допустителство според изискванията на чл. 10 от ЗАНН не се установяват да са отразени от актосъставителя в АУАН и от административно наказващия орган в обжалваното Наказателно постановление.

Дължимото описание на нарушението по хипотезата, диспозицията и санкцията на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС следва да се определи само в хипотезата на извършителство, чрез проявна форма на деянието чрез действие и бездействие, а не като допустителство, при която хипотеза следва да е посочено и административното нарушение, което деецът е допуснал да бъде извършено от друго лице и самото това друго лице, което е извършило деянието при допустителство, което също не е сторено съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, по която санкционна разпоредба жалбоподателят К. е санкциониран за допустителство като допустител във връзка с деяние в условията на извършителство като извършител, както е дефиниран и от законодателя по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС.

По тези съображения, съдът следва да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

В подобен смисъл е и практиката на касационната инстанция – например Решение 1179 от 28.06.2023 г. по КНАХД 96/2023 г. по описа на Административен съд – Благоевград.

По делото жалбоподателят е направил разноски в размер на 500 лева, за които е представено надлежно доказателство - договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че цялата сума е заплатена на адв. Г. М. и А. А. в брой. Няма направено възражение за прекомерност, но такава и не е налице, поради което искането за разноски следва да бъде уважено изцяло.

Само за пълнота следва да се посочи, че не е необходимо измерване на шума, доколкото забраната е за озвучаване в часови граници, а не за превишаване на определени норми.

Също така издаването на полицейско разпореждане не означава наказване два пъти за едно и също, то е да дължимо поведение за напред, освен това е издадено на различно от наказаното лице.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал.2 във вр. с ал.3, т.1 и т.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 314а-41/25.09.2023 г. на Началник РУ - Петрич, с което на В. Г. К. от с. Д., общ. П., ЕГН ***** за нарушение на чл. 16а, ал.2 от Закона за защита от шума в околната среда /ЗЗШОС/, на основание чл. 34а, ал.1 от същия закон е наложено административно наказание "глоба" в размер на 3000.00 /три хиляди/ лева.

ОСЪЖДА ОД на МВР - Благоевград да заплати на жалбоподателя В. Г. К. от с. Д., общ. П. сумата от 500 /петстотин/ лева разноски за адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Благоевград в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____